

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget må ses som et led i de foranstaltninger, som den begrænsede danske devaluering nødvendiggør. Der er allerede vedtaget et avancestop, og samtidig med nærværende lovforslag fremsættes et forslag om ændring af dyrtidsregulering af lønninger. Som et sidestykke hertil skal ikke-lønmodtagere efter nærværende lovforslag svare en éngangsskat som deres bidrag til stabilisering af den økonomiske udvikling.

Ved afgørelsen af, hvilke personer der skal fritages for éngangsskatten, fordi de er lønmodtagere, er det af tekniske grunde nødvendigt at bygge på de oplysninger om skatteydernes forhold, som skattevæsenet får kendskab til gennem selvangivelserne. På dette grundlag undtages som hovedregel skattepligtige, der har en lønindtægt, som giver ret til det faste lønmodtagerfradrag med dets maksimumsbeløb. Forslaget indeholder ikke særegler for lønmodtagere, der ikke har krav på at få deres lønninger dyrtidsreguleret efter reguleringspristallet. Det skyldes, at lønudviklingen for disse lønmodtagere erfaringsmæssigt følger den dyrtidsregulering, der gælder for andre grupper. I øvrigt ville det støde på store praktiske vanskeligheder at udskille sådanne lønmodtagere.

Hvor en lønmodtager ikke har lønmodtagerfradrag med dets maksimumsbeløb, kan han komme til at betale éngangsskat, hvis han tillige har indtægt af anden art. Den eventuelle éngangsskat nedsættes dog i så fald med 450 kr.

Lovforslaget indeholder særlige regler om tilfælde, hvor ægtefæller begge har indtægt. Har begge ægtefæller haft lønindtægt, der berettiger til det højeste faste lønmodtagerfradrag, skal der ikke betales éngangsskat. Har kun en af ægtefællerne haft lønindtægt, der giver ret til maksimalfradraget, kan der blive tale om éngangsskattepligt, men kun såfremt den anden ægtefælle har haft overskud ved selvstændig virksomhed. I disse tilfælde nedsættes den beregnede éngangsskat dog med 450 kr. Ved udformningen af disse regler er det tilstræbt at sidestille gifte mænd og gifte kvinder, idet reglernes virkning er den samme, uanset hvordan indtægterne er fordelt på manden og hustruen.

Éngangsskatten skal ifølge forslaget beregnes med 3 pct. af den skalaindkomst, der danner grundlag for indkomstskatten til staten for skatteåret 1968-69. Skalaindkomsten fremkommer, efter at den skattepligtige indkomst er nedsat med hustrufradrag, nedslag for folkepensionister m. fl. samt

nedslag efter lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. Efter forslaget til ændring af ligningsloven skal indkomsten for skatteåret 1968-69 opgøres uden skattefradrag; men til gengæld bliver der i visse tilfælde tale om et reguleringsfradrag, som også fragår ved opgørelsen af skalaindkomsten. Endelig skal der efter forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1968-69 foretages et personfradrag på 10.000 kr. for forsørgere og 5.000 kr. for andre skattepligtige.

Efter forslaget skal éngangsskattebeløb på under 100 kr. ikke opkræves.

Éngangsskatten forfalder efter forslaget til betaling i løbet af skatteåret 1968-69.

Det kan skønsmæssigt anslås, at éngangsskatten vil indbringe et provenu på mellem 300 og 350 mill. kr.

Til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Pligten til at svare éngangsskat påhviler efter forslaget personer, der er fuldt skattepligtige til staten for skatteåret 1968-69. Skattepligten skal således ikke omfatte dødsboer og heller ikke personer, der alene er begrænset skattepligtige her til landet.

I øvrigt er følgende grupper undtaget fra éngangsskattepligten:

a) Enlige personer, der har haft en lønindtægt, som giver ret til det højeste faste lønmodtagerfradrag.

b) Personer, der sambeskattes med en ægtefælle, når begge ægtefæller har haft en lønindtægt, som giver ret til det højeste faste lønmodtagerfradrag.

c) Personer, der sambeskattes med en ægtefælle, når en af ægtefællerne har haft en lønindtægt, som giver ret til det højeste faste lønmodtagerfradrag, og den anden ikke har haft overskud ved selvstændig virksomhed. Det er forudsat, at begrebet „selvstændig virksomhed“ skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende begreb i ligningslovens § 23. Uden for dette begreb falder pensionsindtægter og formueindtægter.

Efter ligningslovens § 26 skal børn, der har haft lønindtægt fra fremmede, kun sambeskattes med „familieoverhovedet“, når barnets lønindtægt har været under 1.200 kr. Efter § 26, stk. 3, beskattes „familieoverhovedet“ kun af barnets lønindtægt i det omfang, hvori den har oversteg 800 kr. Under hensyn hertil foreslås det i stk. 3, at et sambeskattet barns lønindtægt ikke skal medregnes ved afgørelsen af, om den skattepligtige hovedpersons løn-